

И все пакъ си харесвамъ азъ нашето:
она кѫдравъ отворенъ баиръ,
и водата ни по се услажда,
по другъ въздухъ, и припекъ, и миръ . .

Но бѣ дума, какъ скоро прокопсаха
тѣзи плачковци не на шега,
оть овчари станаха търговци,
та иди, че ги стигай сега.

То кому ли тече изъ ржкава,
но по лесно живѣять оть нась
ако броимъ по съвѣсть и право
сѫ и тукъ сиромаситѣ дважъ.

Азъ говоря за хора по-ударни
дето всѣки показва съ пръстъ,
вземї Пенча — човѣкъ и събуденъ
и за своитѣ години чеврѣсть.